

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 357/05
20.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, kao predsednika veća, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Zorana Savića, kao članova veća, sa savetnikom Nebojšem Pavlovićem kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženih AA i BB, zbog krivičnog dela primanje mita iz člana 254. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. KZJ, odlučujući o žalbama branilaca optuženih advokata AB i AV izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu K. broj 97/02 od 30.8.2004. godine, u sednicu veća, održanoj dana 20.04.2005. godine, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku u prisustvu optuženih i njihovih branilaca, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branilaca optuženih, AA i BB i POTVRĐUJE presuda Okružnog suda u Kragujevcu K. broj 97/02 od 30.8.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom optuženi AA i BB oglašeni su krivim zbog krivičnog dela primanje mita iz člana 254. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 22. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije i osuđeni na kazne zatvora u trajanju od po jedne godine.

Na osnovu člana 84. i 85. stav 1. KZ SRJ od optuženih se oduzima imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog dela pa se obavezuju da solidarno plate 120.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Optuženi su obavezani da na ime paušala plate po 10.000,00 dinara.

Protiv ove presude blagovremeno su žalbe izjavili branioci optuženih po svim zakonskim osnovima iz člana 367. Zakonika o krivičnom postupku.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. broj 487/05 od 22.3.2005. godine predložio je da se odbiju kao neosnovane žalbe branilaca optuženih AA i BB i da se presude Okružnog suda u Kragujevcu K. broj 97/02 od 30.8.2004. godine potvrde.

Vrhovni sud Srbije održao je sednicu veća u prisustvu optuženog AA i branilaca optuženih advokata AB i AV.

Po razmatranju predmeta spisa, navoda i predlog iznetih u žalbama, podnesku Republičkog javnog tužioca, Vrhovni sud Srbije je ocenio da su žalbe branilaca neosnovane.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona na koje Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti, kao ni povrede na koje se ukazuje žalbama branilaca optuženih.

Po stavu Vrhovnog suda Srbije izreka prvostepene presude sadrži sve bitne elemente koji čine obeležja krivičnog dela primanja mita iz člana 254. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije.

Razlozi o odlučnim činjenicama dati su jasno i sveobuhvatno i u celosti proizilaze iz izvedenih dokaza koji su pravilno ocenjeni.

Kada se iskazi svedoka dovedu u međusobnu vezu jasno se utvrđuje ponašanje optuženih kao inspektora od njihovog dolaska u prodavnice do traženja i primanja mita. Ukazujući na nepravilnosti i propuste u poslovanju "VV" i "GG", i predočavajući posledice koje zbog toga mogu nastati ako se pokrenu postupci optuženi su stvorili uslove u kojima su vlasnici firmi sticali utisak da im predstoji oduzimanje robe i plaćanje visokih novčanih kazni i zatvaranje prodavnica. U strahu od mogućih predočenih posledica svedoci DD i ĐĐ pristali su da optuženima daju tražene iznose novca.

U odnosu na ponašanje optuženih u prodavnicama "VV" i traženje i primanje mita u iznosu od 1.000 evra događaj je u celosti rasvetljen iskazima svedoka. Svedok DD je kategoričan da je od njega traženo mito u iznosu od 1.000 evra koji je dao optuženima. Svedoci EE i ŽŽ potvrdili su da su optuženi kao inspektori vršili kontrolu u dve prodavnice u kojima su oni radili. Svedok ZZ supruga DD potvrđuje da se protivila davanju mita i ističe da je u strahu od mogućih posledica suprug nije poslušao, već je iz stana odneo 1.000 evra radi predaje optuženom.

Isto tako na osnovu iskaza svedoka pravilno je rasvetljen i tok događaja povodom kontrole u prodavnici "GG", traženje i primanje mita u iznosu od 60.000,00 dinara. Svedok ĐĐ kao vlasnik "GG" priznaje da je iz straha od mogućih posledica koje su mu predočene dao mito u iznosu od 60.000,00 dinara. Svedok II izjavljuje da je on dogovorio davanje novca i da je predao dinare i evre u vrednosti od 30.000,00 dinara. Kako svedok ĐĐ nije imao dovoljno novca za plaćanje ukupno traženog iznosa mita, to je njegov brat svedok JJ išao da pozajmi novac od svedoka KK što oni u svojim iskazima potvrđuju.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije iskazi svedoka nisu ničim dovedeni u sumnju, pa se sa potpunom sigurnošću može zaključiti da su optuženi izvršili krivično delo primanja mita iz člana 254. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. KZJ za koje su oglašeni krivim.

Krivični zakon je pravilno primenjen.

Optuženi kao službena lica – finansijski inspektori tražili su i primili mito da u okviru svojih ovlašćenja ne izvrše prijavljivanje utvrđenih propusta i nepravilnosti u poslovanjima prodavnica koje su kontrolisali a što su bili dužni da učine, o čemu je sud dao dovoljne i pravilne razloge.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da su optuženi na opisani način imali potpunu svest o delu i o tome da zahtevaju novac, kao i o prirodni službene radnje za koju su obećali da je neće izvršiti ukoliko prime novac, iz čega proizilazi da su postupali sa direktnim umišljajem.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije prilikom odlučivanja o kaznama prvostepeni sud je pravilno ocenio sve okolnosti iz člana 41. stav 1. KZ SRJ i izrekao kazne koje su nužne za ostvarivanje svrhe kažnjavanja iz člana 33. KZ SRJ.

Sa iznetih razloga, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Predsednik veća,

sudija,

Janko Lazarević, s.r.

Zapisničar,

Nebojša Pavlović, s.r.

Za tačnost otpravka,

ljm